

ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΖΩΑ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΑ ΚΑΙ ΖΩΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

Σε προηγούμενο φύλλο γράψαμε για τὰ ζῶα καὶ τὰ ζῶδια, τὰ ὅποια, κατὰ τὴν παράδοσιν, εἶνε καταραμένα ἀπ' τὸ Θεὸ γιὰ διάφορες κακὲς πράξεις τους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ζῶα εὐλογημένα ἀπὸ τοὺς Θεούς. Τὰ μυρμηγκία π. χ. εἶνε εὐλογημένα ἀπὸ τὴν Παναγία. Γι' αὐτὸ τὸ θεοφιλὲς εὐτυχία, ὅταν τὰ βλέπουν νὰ σχηματίζουν σειρὰ ἔξω ἀπὸ κανένα σπίτι.

Μόνον τὰ μελιγκόνια, τὰ μεγάλα φτερωτὰ μυρμηγκία, δὲν ἀγαπᾷ ἡ Παναγία, γιὰτὶ κλέβουν τὸ σιτάρι καὶ τὰ εγγενήματα ἀπὸ τ' ἄλωνα.

Στὴν Κρήτη τὰ μελιγκόνια τὰ λένε μελιτάκουρα καὶ ὅταν τὰ ἴδουν στ' ἄλωνα τὰ ἐξορκίζουν ὡς ἑξῆς:

Πιάνουν ἕνα μελιτάκουρα ἔκει πού κλέβει σιτάρι, τὸν δένουνε σὲ μιὰ κλωστή καὶ τὸν γυρίζουν γύρω-γύρω στὸ ἄλωνι τρεῖς φορές, λέγοντας:

*Μεργμγκα, προτομεργμγκα,
ὁ πρώτος τῶν μεργμγκων,
πάρε τ' ἀσκέρι σου νὰ πᾶς,
στὰ ὄρη, τὰ ψηλά βουνά,
νὰ φᾶς βόλι καὶ τριβόλι
καὶ τὸ ἀγκαραδιάς τὴ σκόνη.*

Ἄμα τὸ πῶν αὐτὸ τρεῖς φορές, οἱ μελιτάκουρα χάνονται!

Ἐπίσης καὶ ὁ φραβαζάκος, ὁ βάρτακος εἶνε ἀγαπημένος τῶν Θεῶν.

Στὴν Κρήτη τὸ ἔχουν παρατηρημένον, πὼς σὺν σκοπόσῃ κανένας φραβαζάκος, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ σπάσῃ τὴν ἡμέρα ἐκείνη καὶ κανένα πιτότο.

Πιστεύουν ἐπίσης οἱ Κρητικοὶ πὼς τὴ νύχτῃ τῶν Χριστουγέννων μιλάνε τὰ ζῶα στοὺς σταιλοὺς καὶ λένε τὰ παρατόνια τους στὸ Θεό. Ἄλλο κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἀκούσῃ κ' ἂν τὰ ἀκούσῃ καὶ κανεὶς πεθαίνει. Τὴν ἡμέρα δὲ τῶν Χριστουγέννων κυττάζουμε τίς κόττες καὶ βγάζουμε συμπεράσματα.

Ἄν τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων στένῃ ἡ κόττα μὲ τὸ ἕνα ποδάρι καὶ κακαρίζῃ, χωρὶς ἄλλο βλαστῆμαί τὴν κυρά της, γιὰτὶ δὲν της δίνει ἄσπετό φαί.

Ἄν ἀνατιναχτῇ ἡ ὄρνιθα καὶ ἀνεβῇ τὴ φτερά της καὶ τὰ χτυπήσῃ, φέρνει μοσχατίζην στὸ σπίτι.

Γιὰ τὰ ἐμποδίσουνε ὅλα αὐτὰ τῆς φωνάζουνε:

— Νὰ ξεραθῆς!...

Ἄν τὴν κόττα κάθεται τὴ νύχτῃ στὴν σκοτίαν καὶ κακαρίζῃ μ' ἕναν τρόπο βαθὸ κ' ἀποσιρτόν, βλέπει καὶ προμαντεῖται, χωρὶς ἄλλο, πράματα κακὰ καὶ πάλι τῆς λέν: «Νὰ ξεραθῆς».

Κατὸ ζῶο, κατὰ τοὺς Κρητινοὺς, εἶνε ὁ «καθρός», ὁ κάθουρας. Ὄταν πηγαίνῃ κανένας πονεὲνὰ καὶ συναντήσῃ κάθουρα στὸ δρόμο του, τὸ θεωρεῖ γιὰ συνανάτημα κακὸ. Γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ σκοτόσῃ τὸν κάθουρα ἢ νὰ τὸν πᾶρῃ μαζὺ του.

Ἄν κανένας ἀποτύχῃ σὲ καμμιά δουλειά, τοῦ λένε:

— «Καθρός τὸν ἀπάντηξεν».

Κί ἡ γυναίκες καταριῶνται τὸν ὄχτρο τοὺς:

— «Νὰ κάμη τοῦ καθροῦ τὴ μοῖρα!...»

ἕνα ἱσπὸνιμα, πού ἀπεθῆνε στὸν Πάπα Ρώμης Ἀναστάσο, τοῦ ἔξεθετε ὅλες τίς ἀτόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ τετάρτου γάμου. χαρακτηρίζοντας ἀμειλίχτα τὴ συμπεριφορά τοῦ Λέοντος καὶ ζητῶντας ἀπ' αὐτὸν τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν σφαλμάτων πού εἶχε διαπράξει ὁ προκατόχος του Λέων ΙΙΙ. Ἀπαυτοῦς μὲ ἄλλους νὰ καταδικάσῃ ὁ Πάπας τὴ Ζωὴ καὶ τὸ γυνὸ της. Παρόμοια διαδῆματα ἔκανε στὴ Ρώμην καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος μούσσε τρομερὰ τὸ γυνὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔκλεισε τὸ δρόμο πρὸς τὸν αυτοκρατορικὸ θρόνον. Ἄν τὸ πετύχαινε αὐτὰ, ὁ μὴ ποροῦσε νὰ τὸν κηρύξῃ νόθο καὶ νὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὴ μέση. Ἐπίσης πολλές φορές εἶχε σκεφθεῖ νὰ εὐνουχῆσθῃ τὸ παιδί αὐτὸ καὶ μὲ δυσκολία οἱ αὐλοῖοι του κατορθώσαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὸ φριχτὸ αὐτὸ σκεδῖο του. Εὐτυχῶς γιὰ τὸν μικρὸ Κωνσταντῖνον, ὁ Ἀλέξανδρος πέθανε τὸν Ἰούνιον τοῦ 913. Μὰ πρὶν πεθάνῃ φρόντισε νὰ ὑποδείξῃ ὡς κἀθεδρὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀντιβασιλείας τὸν Πατριάρχη Νικόλαον. ἤξερε ποὺ ποροῦσε νὰ ὑπολογίσῃ σ' αὐτὸν γιὰ τὴν ἐξωκολλοθήσῃ τῆς πολιτικῆς του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχισις.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΡΩΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Τὶ γράζουσι οἱ μεγαλύτεροι συγγραφεῖς)

Ἡ γυναίκα, ὅσο κ' ἂν ἡ ἡλικία της εἶνε περασμένη, μπορεῖ, ὅπως παραδέχονται ὅλοι οἱ σοφοὶ καὶ οἱ συγγραφεῖς, νὰ ἐρωτευθῇ. Γι' αὐτὸ σκεφθήκαμε ὅτι θὰ εἶχε ἐξαιρετικὸ ἔνδιαφέρον, τόσο γιὰ τοὺς ἀναγνώστῃς μας, ὅσο καὶ γιὰ τὰς ἀναγνωστριάς μας, ἡ συγκέντρωσις ἐπὶ στήλῃ αὐτῆ ὅλων τῶν γνωμῶν πού ἐγράφησαν, κατὰ καιροῦς, γιὰ τὸν τελευταῖον ἔρωτα τῶν γυναικῶν.

Κί ἀρχίζουμε:

— Ἡ καρδιά τῶν γυναικῶν δὲν γηράσκει ποτὲ καὶ μόνο ὅταν παύει νὰ χτυπᾷ, παύει καὶ ν' ἀγαπᾷ.

Ρόσεμπεντο

— Μονάχα ὁ τελευταῖος ἔρωτος τῶν γυναικῶν ἱκανοποιεῖ τὸν πρῶτον ἔρωτα τῶν ἀνδρῶν.

Μπαλζάκ

— Ὁ ἔρωτος μιᾶς γυναικῆς εἶνε θεομηρία.

Πουανσελό

— Ἡ γυναίκες, μονάχα ὅταν βρίσκονται στὸ φθινόπωρον τῆς ζωῆς τῶν ἔξουιν νὰ κάνουν τοὺς ἀνδρες εὐτυχεῖς.

Μπαλζάκ

— Ὑπάρχουν γυναίκες, στὶς ὁποῖες ἡ ὠμὴ ἡλικία εἶνε ἡ πιὸ λαμπρὴ περιόδος τῆς ζωῆς των. Ἡ γυναίκες αὐτὲς μοιάζουν μὲ τοὺς λαούς, τοὺς ὁποῖους τὰ πηθῆμάτα τους καὶ ἡ ἡριε τους τοὺς ἐδιδάξαν τὴν τέχνην νὰ νικῶν.

Ντὲ Λενγκρέ

— Ὑπάρχει μιὰ σκληρὴ τιμωρία γιὰ τίς γυναίκες, ἡ ὁποῖες ἀγάπησαν πολὺ τοὺς ἀνδρες: νὰ τοὺς ἀγαποῦν καὶ στὰ γηρατειά τους.

Καρδινάλιος Λαβιζερὸ

— Οἱ ἀνδρες δὲν ἔρχονται ποτὲ τὸν πρῶτον τοὺς ἔρωτα καὶ ἡ γυναίκες τὸν τελευταῖον.

Βαῖς

— Πολλὰ νέα κορίττια δὲν ἔχουν καθόλου φίλον, ἐνὸς ὅλες ἡ γρηῃς ἔχουν τὸ φιλαράκου τους! Πολὺ περίεργον κ' αὐτὸ...

Ζιλ Μπλάς

— Ὁ ἔρωτος σὲ μιὰ γυναικὴ γυναικα μοιάζει μὲ τὴν ἐτικέτταν πού ἔμεινε σὲ μιὰ ἀδειανὴ μπουτίλλα.

Σανφλερὸ

— Τὸ μυστικὸ τοῦ νὰ μὴ γερᾷς μιὰ γυναίκα εἶνε νὰ ἐμπνεύσῃ ἕνα ἔρωτα διαρκεῖς. Δὲν γηράσκει κανεὶς ὅταν ἀγαπᾷ.

Μπενβίν

— Ποτὲ μιὰ ἡλικιωμένη γυναίκα δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ πλατωνικὸν ἔρωτα.

Ζερφὸ

— Μιὰ γυναικὴ μὲ παλληκᾶρι τοῦ διαβόλου εἶνε ξευγάρη!

(Γαλλικὴ παροιμία)

— Γυνὴ πού παραδίδεται στὶς τρελλῆς τῆς ἀγάπης, ἐρωτοπορεῖ μὲ τὸ θάνατον.

(Λατινικὴ παροιμία)

— Ὑπάρχει, κυρίες μου, ἕνας ἔρωτος πού μοιάζει μὲ τὴν εὐλογία. Ὅσο πὸ ἀργὰ ἔρχεται, τόσο πὸ ἐπικίνδυνος εἶνε.

Ραμπουτὲν

— Γυνὴ ἐρωτευμένη, χεμῶνας ἀνθισμένους.

(Παροιμία τοῦ 16ου αἰῶνος)

— Ὁ ἔρωτος τῆς γυναικῆς βγάξει περαστικὲς ἀναλαμπές καὶ ἀκαθαρσίες σὺν τῇ λάμπῃ πού σπένει.

Ζιλ Μπλάς

— Ἡ γυναίκες μποροῦν ν' ἀγαποῦν σὲ κάθε ἡλικία, μὰ ὅχι καὶ ν' ἀρέσων. Ὁ ἔρωτος, ὅπως καὶ τὰ λουλούδια, μονάχα τὴν ἀνοῖξιν ἔχει γοστό.

(Παροιμία)

— Ἡ καλὴ τοῦχα δὲν πουλιεῖται παρὰ στὸ παλὸν μαγαζὶ.

(Ἰσπανικὴ παροιμία)

— Τὰ παλὰ τσοκάλια κάνουνε καλὴ τὴ σούτα.

(Πορτογαλικὴ παροιμία)

— Τὸ ξερὸ κλαδί κητίζεται καλύτερα ἀπὸ τὸ χλωρὸ.

(Ρωσικὴ παροιμία)

— Ἡ καρδιά δὲν ἔχει ριτίδες.

(Γερμανικὴ παροιμία)

— Μιὰ γυναίκα εἶνε νέα, ὅσο μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν ἔρωτα. Γυναίκα πού δὲν ἀγαπήθηκε ποτὲ, δὲν ἴσχυρε ποτὲ νέα.

Γκυνγιάε

— Ἡ ἡλικία δίνει στοὺς ἀνδρες τὴν πείρα τῆς ἀγάπης, ἐνὸς στὶς γυναίκες δίνει τὴν ἀγάπην τῆς πείρας.

(Παρσιανὴ παροιμία)